

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 2. octobar 2017. godine
Ref. br.RK 1128/17

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI77/16

Podnosilac

Burim Ramadani i Arsim Ramadani

**Ocena ustavnosti presude Pml. br. 296/2015 Vrhovnog suda Kosova od
10. februara 2016. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija i
Gresa Caka-Nimani, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev su podneli Burim Ramadani i Arsim Ramadani (u daljem tekstu: podnosioci zahteva). Njih zastupa Vahide Braha, advokat iz Prištine.

Osporena odluka

2. Podnosioci zahteva osporavaju presudu Pml. br. 296/2015 Vrhovnog suda Kosova od 10. februara 2016. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene presude, kojom su navodno povređena prava i slobode podnosilaca zahteva garantovana članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), kao i članom 6. [Pravo na pravično suđenje] Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava (u daljem tekstu EKLjP).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članu 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 29 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovník).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 18. maja 2016. godine, podnosioci su podneli zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 14. juna 2016. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Ivana Čukalovića za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Artá Rama-Hajrizi i Gresa Caka-Nimani.
7. Dana 23. juna 2016. godine, Sud je obavestio podnosiocé o registraciji zahteva i poslao kopiju zahteva Vrhovnom sudu Kosova.
8. Dana 6. septembra 2017. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

Inicijalni postupak

9. U 2011. godini, podnosioci zahteva su proglašeni krivim u poslednjem stepenu i osuđeni na kaznu zatvora za krivično delo ubistvo pet članova porodice H.
10. Dana 13. juna 2011. godine, podnosioci zahteva su podneli zahtev KI81/11 za ocenu ustavnosti presude P. br. 162/2003 Okružnog suda u Gnjilanu od 07. aprila 2005. godine i presuda Vrhovnog suda (Ap. br. 393/2006 od 20. maja 2008. godine), (Ap. br. 04/2009 od 16. septembra 2009. godine) i (PKL. br. 30/2010 od 1. februara 2011. godine).
11. Podnosioci zahteva su u zahtevu KI81/11 tvrdili da su im osporenim presudama povređena prava garantovana iz članova 30. [Prava optuženog], 31. [Pravo na pravedno i nepristrasno suđenje] i 33. [Načelo legaliteta i proporcionalnosti u

krivičnim postupcima] Ustava, kao i člana 5 (1), člana 6 (1) i (2) i člana 14. EKLJP.

12. Dana 15. maja 2012. godine, Ustavni sud Kosova je rešenjem KI81/11, nakon razmatranja tvrdnji podnosilaca zahteva, zaključio da je zahtev očigledno neosnovani i ODBACIO zahtev kao neprihvatljiv.

Ponavljanje postupka

13. Neutvrđenog dana, podnosioci zahteva su preko svog advokata podneli zahtev za ponovno otvaranje krivičnog postupka u kome su zahtevali izvođenje novih dokaza i novo veštačenje podataka uzetih iz njihovih mobilnih telefona.
14. Dana 04. septembra 2015. godine, Osnovni sud u Gnjilanu je (rešenjem P. br. 162/03) odbio, kao neprihvatljiv, zahtev za ponovno veštačenje podataka uzetih iz mobilnih telefona podnosilaca zahteva. Istovremeno, Veće je odbilo zahtev za izvođenje novih dokaza, sa obrazloženjem:

“Veće ovog suda nakon procene zahteva odbrane osuđenih Burim i Arsim Ramadani, odgovora državnog tužilaštva kao i njegovih istraga našao da se zahtev treba odbaciti kao nedozvoljen jer činjenice i dokazi ne daju razlog za dozvolu ponovnog razmatranja postupka zato što su isti ponovljeni zahtevi odbrane i oni su upotrebljeni sa prethodnim zahtevima.”

15. Podnosioci zahteva su izjavili žalbu protiv rešenja Osnovnog suda u Gnjilanu zbog pogrešnog i nepotpunog utvrđivanja činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava, sa predlogom da Apelacioni sud usvoji žalbu kao osnovanu, tako da se predmet vrati na ponovno odlučivanje ili da se prvostepena odluka preinači i da Apelacioni sud odluči o osnovanosti zahteva.
16. Dana 26. oktobra 2015. godine, Kancelarija apelacionog tužilaštva u Prištini je (predstavkom PPN/I. br. 167/15) predložila da se odbije, kao neosnovana, žalba podnosilaca zahteva i da se osporeno rešenje potvrdi.
17. Dana 30. decembra 2015. godine, Apelacioni sud je odbacio žalbu (rešenjem PN. br. 582/15). Apelacioni sud je obrazložio da se žalba *“Odbija kao neosnovana [...] podneta protiv rešenja Osnovnog suda [...] dok se prema službenoj dužnosti preinačuje osporeno rešenje, tako da se, zahtev [...] za ponovno razmatranje krivičnog postupka, okončanog sa punosnažnom presudom [...] u potpunosti odbija kao neosnovan.”*
18. Podnosioci zahteva su podneli zahtev za zaštitu zakonitosti Vrhovnom sudu u kome su isticali da su sudovi *“ignorirali pitanje alibija osuđenih, u kom su pravcu predstavljeni i dokazi, koji konkretni dokazi su trebali da se izvedu u ponovljenom postupku. Odluke oba suda su arbitrarne zato što se nisu ocenili predstavljeni dokazi koji su u zahtevu potencirani kao novi.”*
19. Dana 10. februara 2016. godine, Vrhovni sud Kosova je (presudom Pml. br. 296/2015) odbio, kao neosnovan, zahtev za zaštitu zakonitosti. Vrhovni sud je obrazložio da:

“Konkretnom slučaju se nisu pojavili dokazi koji u smislu gore navedene odredbe bi se smatrali kao novi, da bi im se dozvolio ponovno razmatranje krivičnog postupka dok, činjenica da su sada nađeni novi svedoci sa starim svedočenjima koja su upotrebljena tokom krivičnog postupka u svim instancama, je irelevantno zato što u konkretnom slučaju ponuđeni dokazi u vezi sa alibijem osuđenih u nijednoj varijanti ne može da utiče na primenu neke odredbe ili, blaži stav od onog na osnovu koga su osuđeni proglašeni krivima, iz činjenice da je pitanje alibija ocenjena u presudama prvostepenog suda i drugostepenog i onog trećeg stepena, zato navodi odbrane jasno ispadaju kao neosnovani.”

Navodi podnosioca

20. Podnosioci najpre ponavljaju iste tvrdnje koje su isticali i u zahtevu za zaštitu zakonitosti pred Vrhovnim sudom, i to: (a) da redovni sudovi nisu dozvolili novo veštačenje podataka uzetih iz mobilnih telefona; (b) da sudovi nisu prihvatili kao nove dokaze izjave svedoka date pod zakletvom pred notarom; (c) da sudovi nisu razmatrali dokaze u vezi alibija podnosilaca; (d) da sudovi nisu uzeli u obzir povoljni zakon prilikom izricanja presude; (e) da su sudovi primenili pogrešan zakon prilikom izricanja kazne.
21. Pored toga, podnosioci navode da su redovni sudovi odlučivali i cenili dokaze prema *“diskrecionom pravu”* što nisu imali pravo, donoseći odluke *“prema slobodnom ubeđenju”* bez održavanja ročišta gde se izvode dokazi, čime su povredili veći broj članova Zakona o krivičnom postupku i Krivičnog zakona Kosova.
22. Zatim, podnosioci zahteva tvrde da su odluke redovnih sudova bile *“arbitrarne i protizakonite”*, jer su im izrekli kazne predviđene za punoletna lica, iako su podnosioci zahteva u momentu izvršenja dela bili stariji maloletnici.
23. Na kraju, podnosioci zahteva smatraju da *“je povređeno njihovo pravo, prema članu 6 Evropske konvencije ljudskih prava i osnovnih sloboda (EKLJP), i član 31 Ustava Kosova za jedno pravično i nepristrasno suđenje, sa posebnim naglaskom na stav 7 ovog člana gde se predviđaju posebni postupci za maloletnike, u konkretnom slučaju odrasli maloletnici prema KZM. Pošto u ovom slučaju sve tri instance uključujući i vanredni pravni lek, su doneli odluku u suprotnosti sa primenjivim zakonom kao što je gore naglašeno iz člana 34 stav 2 KZM (Zakon primenjiv na Kosovu između 22.03.1989. god. i 12.12.1999. god., kada je stupila na snagu Uredba UNIMIK-a 1999/24), i člana 385.1.4. ZKPK „za krivično delo koje je predmet optužbe primenjen je zakon koji ne važi“.*
24. Zbog svega gore navedenog, podnosioci zahteva zaključuju da je *“onemogućeno pravo ponovno razmatranje okončanog postupka sa pravosnažnom presudom”* i da Sud treba da poništi kao protivustavne odluke redovnih sudova i *“da se omogući ponovno razmatranje postupka (po sili zakona) zbog gore navedenih razloga.”*
25. Podnosioci zahteva predlažu da *“Sud zaključi da su redovni sudovi [...] povredili prava o redovnom zakonskom postupku podnosilaca ovog zahteva*

prema načelu pravde kao što se predviđa članom 6 EKLJP i članom 31 Ustavnog suda Republike Kosovo, i nakon razmatranja, [mi] tražimo da ovo veće zaključi da su opisane odluke dva redovna suda uključujući ovde i zahtev za zaštitu zakonitosti kao vanredni pravni lek od strane Vrhovnog suda Kosova, protivzakonite.”

Prihvatljivost zahteva

26. Sud prvo ispituje da li je zahtev ispunio uslove prihvatljivosti propisane u Ustavu, dalje utvrđene u Zakonu i predviđene u Poslovniku.
27. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuje:
- 1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.*
- [...]
- 7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.*
28. Sud se poziva i na član 49. [Rokovi] Zakona, koji propisuje:
- Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku.*
29. Sud smatra da su podnosioci zahteva ovlašćene strane, da su iscrpeli pravna sredstva na raspolaganju i da su podneli zahtev u roku.
30. Međutim, Sud se poziva na član 48. [Tačnost podneska] Zakona, koji propisuje:
- Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.*
31. Pored toga, Sud se poziva na stav (3)(e) pravila 36 [Kriterijum o prihvatljivosti] Poslovnika, koji propisuje:
- (3) Zahtev nije dopustiv za razmatranje u svakom od sledećih slučajeva:*
- [...]
- (e) kada zahtev nije ratione materiae u skladu sa Ustavom;*
32. U tom smislu, Sud podseća da podnosioci zahteva tvrde da im je uskraćeno pravo na pravično i nepristrasno suđenje u postupku pred Apelacionim sudom i Vrhovnim sudom u vezi sa njihovim zahtevom za ponovno otvaranje slučaja.

33. Sud podseća na član 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava, koji propisuje:
- (2) Svako ima pravo na javno, nepristrasno i pravično razmatranje odluka o pravima i obavezama ili za bilo koje krivično gonjenje koje je pokrenuto protiv njega/nje, u razumnom roku, od strane nezavisnog i nepristrasnog, zakonom ustanovljenog, suda.*
34. Sud se poziva i na član 6. EKLjP, koji propisuje:
- (1) Svako, tokom odlučivanja o njegovim građanskim pravima i obavezama ili o krivičnoj optužbi protiv njega, ima pravo na pravičnu i javnu raspravu u razumnom roku pred nezavisnim i nepristrasnim sudom.*
35. Pored toga, Sud podseća na konzistentnu sudsku praksu Evropskog suda za ljudska prava (u daljem tekstu: ESLjP), koja propisuje:
- “[ESLjP] ponavlja da se prema ustanovljenoj sudskoj praksi, član 6 ne primenjuje u postupcima za ponovno otvaranje krivičnog postupka, s obzirom da lice koje ponovo podnosi zahtev da mu se slučaj ponovo razmotri i čija je kazna postala konačna, nije „optuženo za krivično delo“ u smislu člana 6.” (Vidi: ESLjP, odluka o neprihvatljivosti od 5. februara 2004. godine, *Erdemli protiv Turske*, br. 33412/03; i ESLjP, odluka o neprihvatljivosti od 6. maja 2003. godine, *Fischer protiv Austrije*, br. 27569/02).*
36. Sud podseća da su podnosioci zahteva bili osuđeni i kažnjeni u poslednjem stepenu prema krivičnim optužbama, a da je njihov zahtev za zaštitu zakonitosti u vezi sa ovim postupcima odbijen od strane Vrhovnog suda 1. februara 2011. godine.
37. Sud, takođe, podseća da su podnosioci podneli zahtev koji je registrovan pod brojem KI81/11, tvrdeći da su im redovni sudovi povredili pravo na pravično i nepristrasno suđenje u utvrđivanju krivičnih optužbi protiv njih i da je Sud odbacio taj zahtev 15. maja 2012. godine kao neprihvatljiv, jer je bio očigledno neosnovan na ustavnim osnovama.
38. Sud primećuje da se ovaj zahtev odnosi na postupke u vezi sa zahtevom za ponovnim otvaranjem krivičnih postupaka koji su bili pokrenuti od strane podnosilaca zahteva negde pre 4. septembra 2015. godine.
39. Sud smatra da se postupci u vezi sa zahtevom podnosilaca za ponovno otvaranje postupka ne odnose na utvrđivanje krivične optužbe u smislu člana 31(2) Ustava ili člana 6 (1) EKLjP.
40. Na taj način, osporeni postupci ne spadaju u delokrug člana 31. Ustava i člana 6. EKLjP.
41. Stoga, Sud zaključuje da tvrdnje podnosilaca zahteva nisu *ratione materiae* u skladu sa Ustavom.

42. Shodno tome, zahtev treba da se proglasi neprihvatljivim u skladu sa pravilom 36, stav (3)(e) Poslovnika.

IZ TIH RAZLOGA

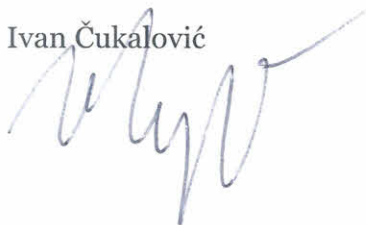
Ustavni sud Kosova, u skladu sa članom 113, stavovi 1 i 7, Ustava, članom 46. Zakona i pravilom 36 (3)(e) Poslovnika, na sednici održanoj 06. septembra 2017. godine jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah

Sudija izvestilac

Ivan Čukalović

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi

